

Busos amb molta història

Els autobusos de Barcelona compleixen aquest any un segle de vida

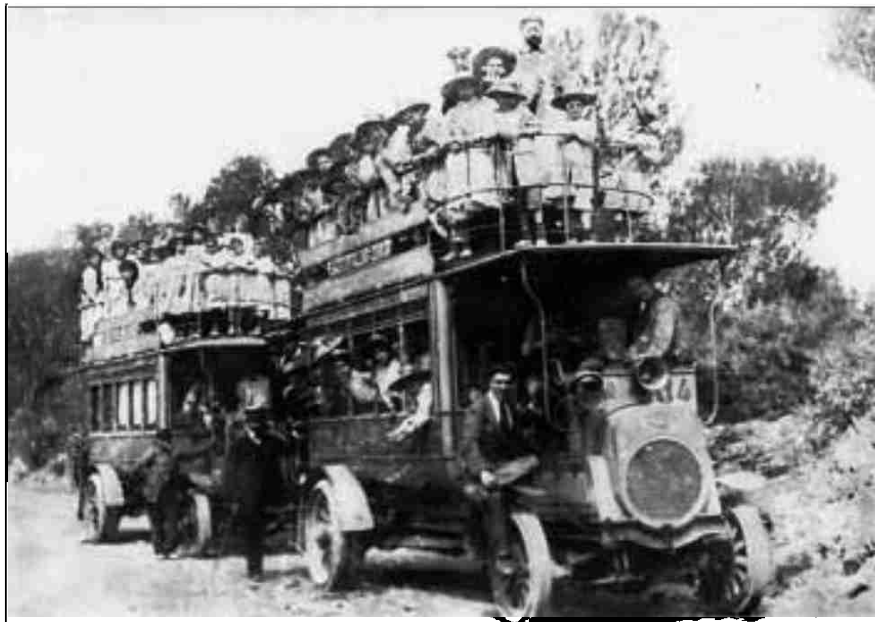
EL 12 D'AGOST de 1906 un grup de barcelonins intrèpids va gosar pujar-se al primer autobús que va rodar per l'asfalt de la ciutat. Barcelona es convertia així en la primera urbs d'Espanya en provar el nou sistema de transport. Es tractava d'un vehicle de l'empresa La Catalana, amb rodes metàl·liques, que no només es va trobar amb el recel dels usuaris sinó amb la pressió de la potent companyia de tramvies. Aquesta va aconseguir que els autobusos no es fessin amb un lloc a la ciutat fins el 1922 i que no visquessin la primera gran evolució fins el 1929, coincidint amb l'Exposició Internacional.

En aquests 100 anys de vida, l'autobús ha passat de ser un simple mitjà de transport a convertir-se en part fonamental de la vida de la ciutat. Els vehicles i els seus conductors són part de la història recent. Per exemple, durant la República, els autobusos van ser l'objectiu de la crema i les reivindicacions dels treballadors.

Nova ser fins que es van rebaixar les tarifes que l'ambient no es va tranquil·litzar. Durant la Guerra Civil, el transport es va convertir en un dels primers elements d'autogestió obrera, mentre que a la postguerra, l'aspecte del material mòbil era el reflex d'una societat que havia caigut en l'angoixa.

Modernització

Va ser per aquelles dates quan van començar a circular els primers trolebusos, una mena d'híbrid entre el bus i el tramvia que durant

UN DELS PRIMERS AUTOBUSOS que va circular per Barcelona. Aquest era un bus escolar.

un temps va renovar la xarxa i va permetre millorar el servei de transport. Però l'arribada de l'alcalde Porcioles i el seu model de Barcelona van afavorir l'autobús.

Més tard, a partir dels anys 80, l'evolució de l'autobús va ser imparable. Dels Pegaso als nous Man amb accessibilitat i tota mena de comoditats, s'hi ha passat a tota velocitat. El futur és la nova xarxa ortogonal que permetrà moure's de forma racional gràcies a un traçat quadriculat i a la millora dels transbordaments. La resta del futur, la tecnologia el decidirà.

BETHLEM BORONAT
b.boronat@metropain.com

HOLA

IGNACIO ALCÁNTARA

EXCONDUCTOR D'AUTOBUSOS DE BARCELONA

«Abans podíem deixar la gent a la porta de casa»

► Quines diferències hi ha entre els autobusos que es conduïen fa 30 anys i els d'ara?

Moltes. Els autobusos d'ara són un luxe, una joia. Abans, per exemple, portaven el motor al costat del conductor, i havíem d'anar amb la porta oberta a l'estiu per no morir-nos de calor.

► I la gent es colava tant com ara?

Sí, jo crec que ja forma part

de la nostra cultura. Però nosaltres procuràvem que no se'ns passés cap. I també ens agredien, però potser hi havia més respecte.

► El tracte amb els passatgers era millor?

Sí, jo crec que abans hi estàvem més a prop. Fins i tot, teníem costum d'aturar-nos fora de les parades, deixar-los a la porta de casa seva o esperar-los si sortien d'una botiga.

B.B.

El lloro del 36

La relació entre els autobusos i els seus usuaris sempre ha estat molt estreta. Per això, hi ha anècdotes a dojo. Per exemple, una de les bèsties dels geganters del Poblenou és 'El lloro del 36'. Aquest animaló es trobava a la bodega Farreras al final de la línia, i havia aconseguit imitar tan bé el xiulet de sortida del bus que van haver d'amagar-lo per no confondre els conductors i els usuaris. L'autobús forma part de l'imaginari barceloní fins al punt que ha esdevingut tot un fetitxe que en Jan, l'autor del *Superlópez*, va arribar a convertir en habitual de les seves historietes. Això sí, en aquests còmics els busos feien recorreguts tan estrambòtics com Horta-Valhalla, Ceuta-Horta o Shangay-Barceloneta.

Quina enveja!

0,20 pessetes

o, el que és el mateix, vint cèntims, costava un bitllet de bus l'any 1922. Per aquella època, però, era un preu força alt. Per exemple, amb 15 cèntims es podia comprar un quilo de pa.